

Ha levelet ír az APEH

MUNKATÁRSUNKTÓL

Az adóhatóság az adózókkal rendszeres levelezésben áll. Levélben hívja fel az adózókat a bevallások javítására, de az általa kezdeményezett eljárás eredményes lefolytatásához szükséges hiánypótlásra is. Ezen küldemények átvétele elsősorban az adózó érdeke, hiszen olyan információhoz jut, melynek birtokában lehetősége nyílik intézkedések megtételére.

A levelek azon szűk csoportját, melyek már mulasztási bírság kiszabása mellett kötelezik az adózót egyes adókötelezettség teljesítésére, vagy valamely korábbi hibákat szankcionálnak, szintén „célszerű” átvenni. Az adóhatósági iratok közül azokat, amelyek átvételéhez jogkövetkezmény fűződik, az adóhatóság tértivevényes küldeményként juttatja el a címzetthez. Sajnos az ügyfelek egy része ezeket az iratokat a postai kézbesítőtől nem veszi át. Az adózás rendjéről szóló törvény értelmében az iratot kézbesítettnek kell tekinteni, ha a postai kézbesítés második megkísérlését követő öt munkanapon belül a címzett azt nem vette át. Az adózó jobban jár, ha az irat létezéséről tudomást szerez és az abban foglaltak ügyében intézkedni tud.

Természetesen előfordulhat olyan eset is, amikor az adózó vélsen az átvétel elmaradásában. Erre az esetre a kézbesítési vélelem megdöntése iránt kérelem terjeszthető elő. Ezt az eljárást eltérően szabályozta a jogalkotó a magánszemély és a nem magánszemély adózók esetén. A magánszemélyek arra is hivatkozhatnak, hogy önhibájukon kívül nem szereztek tudomást az irat kézbesítéséről, az irat „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Az indoklással alátámasztott kérelem a tudomásszerzéstől számított 15 napon belül terjeszthető elő, de a kézbesítési vélelem beálltától számított 6 hónapon túl akkor sem lehet vele élni, ha a tudomásszerzéstől a 15 nap még nem telt el.

Hajnalka a Makó–Vásárhely vonattal jár dolgozni

Nő az állomás egyik atyaúristene

Szabad a pálya. Bakosné Kiss Hajnalka zöld utat ad a vonatnak

Fotó: Tésik Attila

Hangja miatt egy utas már feleségül is kérte Vásárhely egyetlen női forgalmistáját, Bakosné Kiss Hajnalkát, aki tizen-nyolc évesen került a vasúthoz. Nem kommentálta a MÁV-nál zajló leépítéseket, azt sem, hogy hamarosan megszűnik az a vonal, amelyen most munkába jár. A közelmúltban felsőfokú oklevelet szerzett – tanul, így talán biztosabb az állása.

„Értesítjük kedves utasainkat, hogy az Orosháza felől érkező vonat öt perccel késik. Megértésüket köszönjük, további jó utazást kívánunk” – halljuk a hangszórókból Bakosné Kiss Hajnalka barátságos, vagy inkább mosolygós hangját. Vásárhely egyetlen női forgalmistájának már kérője is akadt hangja miatt.

– Néhány évvel ezelőtt átalakították a

forgalmistairodát, s az építkezés miatt bárki észrevétlenül bejuthatott az ideiglenes szolgálati helyiségbe. Az egyik éjszaka már csak azt vettem észre, hogy egy idegen férfi térdel az íróasztalom mellett, s minden kertelés nélkül felszólít: legyek a felesége. A bemondón keresztül ugyanis nagyon megtetszett neki a hangom. Hirtelen azt sem tudtam, mit mondjak, végül azzal vágtam ki magam: elkésett, már van férjem – mesélte nevetve a forgalmistairodában Hajnalka, majd felpattant a székéről, hogy fogadja a Szeged felől érkező vonat. Ezt egyébként ottjártunkkor mintegy tízpercenként megismételte. Szabadkozva jegyezte meg, hogy egy avatlatlan számára minden bizonynal bolondok házában tűnik a forgalmistairoda, de ő épp a mozgalmassága miatt imádja ezt a munkát.

– A főnököm a minap mutatott egy 1846-os szabályzatot, melyben leírták, hogy egy nő legfeljebb két feladatra jó a vasútnál: távirásznak és pénztárosnak. Szerencsére ez ma már nem így van, de az is igaz, hogy a nagyobb állomásokon még mindig nem szeretik a női forgalmistákat. Lehet, hogy azért, mert az egyik volt tanárom szerint a forgalmista az állomás atyaúristene, s a férfiak nem szeretik, ha egy nő irányít – találgatta nevetve az asszony, aki persze nem rögtön ebben a beosztásban került a MÁV-hoz.

Tizennyolc évesen lett vasutas, barátja ösztönzésére, aki szintén ott dolgozott. Hajnalka először a jegyvizsgálók egyenruháját öltötte magára, s járta az országot. Lánya születése után azonban már nem akarta vállalni az örökös ingázást, s úgy

döntött: forgalmi szolgálattevő lesz. Középfokú képzést szerzett, amit a közelmúltban, másfél éves tanulás után fejelet meg egy felsőfokú oklevéllel. Bár konkrétan nem mondta ki, de azért szavaiból kiderült: nem véletlenül ült be az iskolapadba. Most talán biztosabb a munkahelye, így gondolhatja a MÁV-nál várható létszámleépítések előestéjén. Erről egyébként hiába próbáltuk faggatni, közölte: semmit sem mondhat. Mint ahogy azt sem kommentálta, hogy éppen a Makó–Vásárhely vonalat akarják megszüntetni, azt, amelyen – földéaki lévén – nap mint nap munkába jár.

– Sajnálom – csupán ennyit mondott. Majd indult, hogy fogadjon egy tehervonatot.

T.A.

A közönség is értékelheti a festészeti biennálé műveit

Kortárs festők Bartók Béláról

Nyolcvankilenc képzőművész száznégy alkotását láthatja és minősítheti a közönség Szegeden a két hónapon át díjtalanul látogatható XI. táblakép-festészeti biennálén. A tárlat átfogó keresztmetszetet ad a hazai kortárs festészetéről. A friss alapítású Vinkler-díjat idén Szurumi Pál kapta.

Jelentős közönség- és szakmai érdeklődés övezte a XI. táblakép-festészeti biennálé szombati megnyitóját a szegedi Olasz Kulturális Központban. Pál József, az SZTE tanszékvezető egyetemi tanára, a központ vezetője ötödik és egyben utolsó alkalommal köszöntötte vendégként az egybegyűlteket: a kétvéte megrendezett kiállítás legközelebb már a Reökalotában kap helyet.

Feledy Balázs művészettörténész, a Csók Galéria művészeti vezetője szakmai megnyitójában kiemelte, hogy a tárlat keresztmetszetet ad a hazai kortárs képzőművészetéről. Hozzátette: a biennálé nemcsak a művészek és a közönség közti párbeszédre ad lehetőséget, de egyfajta ritka szimpózium a művészek között is. Mint mondta, hasonló „találkozóra” csakis itt van lehetősége a szakmának, jelentőségét a pécsi színházi fesztiválhoz és a pesti filmszemléhez mérte. A tárlat által – ahogy fogalmazott – a kortárs képzőművészet üttöérére tehetjük a kezünket.

A művészettörténész üdvözölte, hogy a Bartók-emlékéhez kötődő ideai tematika, a bartóki

Az első érdeklődők a kiállításon

Fotó: Segesvári Csaba

gondolat és munkásság inspirálta a művek jelentős részét. Értékek tartja azt is, hogy a kiállításon új nevekkal lehet találkozni – egy-egy hagyományos kiállításnak ugyanis hallatlanul nehéz megújulnia. Mindezek Feledy szerint azt bizonyítják, hogy a kortárs hazai festészet nem küzd válsággal, a tradicionális szépség és dekorativitás helyett azonban inkább a gondolat, a tudatosság kerül előtérbe a kiállított művek

ben. A gondolatébresztő alkotások számos technikából és anyagból építkeznek: a farostlemezről a homokon, a textilen és a papíron át az olaj- és akrilfesté-
gigus művektől a geometri-
kus absztraktokon át a vegyes
kollázsokig.

A megnyitó a tárlat támogatói által felajánlott díjak átadásával ért véget. A szegedi önkormányzat és a Művészetért és Oktatá-

sért Alapítvány első alkalommal ítélte oda a Vinkler László-díjat annak a személynek, aki a névadó művészeti munkájához mérhető produkált hosszabb időn át. A díjat idén Szurumi Pál művészettörténész, a kiállítás rendezője kapta. A tavalyi sikerre tekintettel 2006-ban is lesz közönségsdíj, a szavazatokat a kiállítóterem bejárata melletti ládában gyűjtik a tárlat zárásáig.

T. R.

Az évad legjobb előadásának választották

Anyám orra a szegedi Mars téren

A kettős fesztivál, a Thealter és a Szegedi Alternatív Színházi Szemle nyitónapján, ma 21 és 23 órától a Mars téri U pavilonban Pintér Béla és Társulata kétszer is előadja az Anyám orra című produkcióját, amely az idei VI. pécsi országos színházi találkozón elnyerte a legjobb előadás díját.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Pintér Béla és Társulata 1998-ban alakult, azóta számos ösbemutatót tartott a budapesti Szkén Színházban és a Nemzeti Színházban. Az alkotók célja, hogy a társadalom és saját személyük kritikus-ironikus megfigyelései alapján – a szó egészséges értelmében vett – nemzeti ihletettségű, kortárs színpadi műveket hozzanak létre. A valóság és az álom, az autentikus és a giccs elegyből, valamint a magyar népi kultúra egyes elemeiből épül fel az a szürreális világ, mely összes korábbi darabjukat jellemzi. Sikereiknek köszönhetően a társulatot ma az egyik legjelentősebb és leginnovatívabb színházi alkotóműhelyként tartják számon. Tavaly A sütemények királynője című produkciójukkal arattak sikert a szegedi fesztiválon. Ma az Anyám orrát láthatjuk tőlük, amely júniusban, a VI. pécsi országos színházi találkozón az ország legrangosabb színházainak seregszemléjén elnyerte a legjobb előadás díját.

Az Anyám orra című új pintériadásban egy kőgazdag embernek veseátültetésre van szüksége. A legmegfelelőbb donor a fia lenne, akit nem ismer, harminc évig tudni sem akart róla, de most föl kutatja. Megígéri, hogy ráírhatja a javait. A link fiú rápöccen a vagonra, az apa meg beviszi az erdőbe, ahol mozgó műtőjében megműti a fölbérelt professzor. Csakhogy összecserelelték a vérmintát, nem az elhagyott gyermek veséjét vették ki, a megoperált áldozat pedig műtét közben elhalálozik. Az igazi fiút erőszakkal kell elrabolni, viszont az oxigénpalackban csak egy műtetre elegendő oxigén van... Elég hihető, nem? Mégsem igaz. Pintér, akár a Parasztoperában, csavar egyet a történeten. Nem nagy történet, tulajdonképpen sovány, de megoszokhattuk, hogy Pintér történeti soványak, nem irodalmat ír, nem is drámát, hanem élet-drámát, azokból a hétköznapi klisékből, sztereotípiákból, banális panelekből – írta a produkcióról a tavaly őszi bemutató után Koltai Tamás az ÉS-ben.

TOVÁBBI PROGRAMOK:

■ 17 óra régi zsinagóga: fesztivál-megnyitő
19 órától a régi zsinagógában: De-revo; Ketzal
23 óra 59-től a JATE-klubban: Szi-ami-koncert
23 órától a Grand Caféban: Pig! Child! Fire! (film)